

ומושום כה, מי שורצזה להציג את המלך, אין לו רשות להציג אותו אלא עם השכינה. זהו שפטות אל ית hollow וכיו', כי אם בזאת ית hollow וגומר. ואחרון בשוגגנס לדורש הקדושים ביום הכהנים, בה הינה נכנס, שפטות בזאת יבא אחרון אל מקדש, שהיא עת לעשות ליהו"ה, ומה שפטות וזאת הברכה אשר ברך וגומר, ובזה עשה עשר מפנות לפראעה. זהו שפטות ואולם בעבור זאת העמדתיך. ויעקב, משום שהיה יודע של רצונו של המלך בה, צוה את בניו עלייה שלא יוכנסו לפניו המלך אלא בה, וכל משאלותיהם בתפלות ובקשות לפך שייהיו בה. וזה שפטות וזאת אשר דבר להם אביהם וגומר. ורקוד, משום שהיה יודע של הרצון והכם והתפרק של המלך הוא בה, אמר אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, שיאמר עלייה ומילכותו בכל משלחה, וכי שלא שת לבו גם לזאת, עלייו נאמר וכיסיל לא יבין את זאת. ומושום כה, כשישראאל מבקשים בקשות למך, אומרם לה أنها חלק דודך, שנאמר בו ברכ דודך, אינה פנה דודך ונבקשנו עמק, בכמה בקשות של תפלוות ובקשות, שבסביבה הוא ירד עלינו, שלא זו מניין אלא מושום שלא נהנו בך בבוד, שבסביבה היה אסור עמנוא כל ששת ימי הימים. וזה שפטות יהיה סגור ששת ימי המעשיה, וביום השבת יפתח וביום החדר היא השכינה נספרת עמו בימי החל, כמו שושנה שהיא אטימה, וביום השבת וביום החדר ששת ימי דשפתא וביום החדר שמיון טביון

ובגין דא מאן דבעי לאשגא למלפא, לית ליה רשי לאשגא ליה אלא בשכינתא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) אל ית hollow וכיו' כי אם בזאת וגומר, ואחרון פד עאל לקדש קדשין ביו' מא דכפורי, בה הוה עאל, דכתיב (ויקרא טז ל'י), ומשה בגינה אתקים בעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים לג) וזאת הברכה אשר וגומר, ובה עבד עשר מקתשיין לפרטעה, הדא הוא דכתיב (שמות ט טז) ואולם בעבור זאת העמדתיך, ויעקב בגין דהוה ידע דכל רעויתא דמלפא בה, מני לבני עלה, שלא יעלוון קדם מלפא אלא בה, וכל שאלתין דלהון בצלותין ובעתין למלפא דיהון בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם (דף כב ע"א) וגומר, ודוד בגין דהוה ידע דכל רעויתא וחילא ותוקפה דמלפא בה, אמר (תהלים כז) אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, דאמיר עלה (שם קג ט) ומילכוותו בכל משלחה, ומאן דלא שת לביה גם לזאת, עלייה אטמר (שם צב) וכיסיל לא יבין את זאת.

ובגין דא כד ישראל בעאן בעותין למלפא, אמרין לה (שיר ו א) أنها חלק דודך, דאמיר ביה ברכ דוד, أنها פנה דודך ונבקשנו עמק, בכמה בקשות דצלותין ובاعتינ, דבגינך איה נחית עלה, שלא זו מניין אלא בגין שלא נהנו יקרה בה, דבגינך הוה אסיד עמנוא כל שית יומי, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשיה, וביום השבת יפתח וביום החדר יפתח, דרכי איה שכינתא סתימה עמיה ביום דחולא, בשונה דאייה אטימא, וביום דשפתא וביום החדר שמיון טביון